

In dankbare herinnering aan

Pastor Cornelis Johannes Maria Ottink

Hij werd geboren op 11 januari 1912 te Haaksbergen. Door het Sakrament van de Doop werd hij opgenomen in de gemeenschap van Christus. Als pastor ging hij bijna 50 jaar lang velen voor in de beleving van het geloof. Heel bewust ontving hij het Sakrament van de Zieken en stierf te Haaksbergen op 13 juni 1988.

Zijn leven werd bepaald door het pastor-zijn. Hij kon mensen heel nabij zijn, omdat hijzelf leefde in vertrouwen op de nabijheid van God. Dat bleek niet alleen in zijn woorden maar vooral uit zijn levenshouding. Overal waar hij als pastor actief was - de laatste 20 jaar in Beek - voelde hij zich thuis tussen zijn medegelovigen. Het meest heeft hij dat ervaren tijdens zijn ziekte in het sanatorium te Bilthoven, waar hij later ook rektor werd. Dat was de mooiste tijd van zijn pastoraat.

„Salvabo te, noli timere”. Ik zal je redden, wees maar niet bang”. Woorden, die hij als thema nam voor zijn laatste preek met het feest van Kerstmis. Woorden, die hij de laatste maanden, toen de zekerheid van de dood dichterbij kwam, steeds herhaalde: ze werden voor hem een zekerheid van leven. Cor hield van het leven. Bij het onverwachte bericht van zijn ongeneeslijk ziek-zijn, was hij dan ook ontredderd. Maar dat duurde niet lang. Zijn vertrouwen in eeuwig leven was groter dan zijn onmacht. Als teken daarvan had hij in het ziekenhuis en thuis altijd een beeldje van Maria binnen bereik.

In haar voorbeeld vond hij de kracht om zich helemaal over te geven, en zelfs anderen te bemoedigen. Hij was niet bang om te sterven: zijn geloof in het leven was daarvoor te groot. Met het feest van Pasen was hij voor het laatst levend aanwezig in de kerk, waar hij gedoopt was. Pasen wilde hij persé vieren binnen de gemeenschap van gelovigen.

Door de nabijheid van zijn zus, met wie hij de laatste 6 jaar het leven deelde, en met de hulp van anderen kon hij ten einde toe thuis zijn. Daar was hij dankbaar voor. Heel bewust en intens kon hij afscheid nemen en oprecht gemeend zeggen: „tot ziens”. In dat vertrouwen hebben we afscheid van hem genomen op 17 juni en zijn lichaam te ruste gelegd op het r.k. kerkhof „t Waarveld” te Haaksbergen.

Dat hij mag leven in de vrede van de Heer.

Cor hield van mensen om zich heen.

Allen, die van dichtbij of veraf met ons hebben meegeleefd willen wij oprecht danken.

Betsie